

האחרים קימים לטעם אחד, והם שתי נקודות בתוך הדיקון של ו"ו. שלשת אלו לא מתפשטים יותר, אלא עומדים בקיומם שלש נקודות שלשה קשרים, להנהיג הכל בכל אותם הסודות שאמרנו. וברם הם סוד התורה לסמך, משום שיש לתורה על מה שתסמך. סמיכות נסתרת פנימית, וסמיכות שמגלה יותר ועושה המסעות של התורה ללכת, ולא תצא בחוץ. התורה בלי סמיכות זו פנימית לא סמיכות, ולא נמצאת להיות תורה, והכל מאין סוף ועשרים ושנים אותיות של התורה, ואלו מן הנקודה שיצאה מאין סוף.

תשע נקודות ששולטות על האותיות הן אין סוף, ושולטות על הכל. שלשה עשר טעמים של התורה התפשטו מהם, וכל העשרים ושנים כחשבון האותיות של התורה. אלו כ"ב הנקודות וטעמי התורה, הם הסוד של הניצוץ הקשה למדידת הכל בסוד הזה. כל מדידה לארץ ולרחב לעמק ולרום. אין לו מדידה שיוצאת מן השעור הזה, מסוד של תשע נקודות ושלשה עשר טעמים. על זה הסוד התורה עומדת בכל צדדיו, וכל הסודות וכל העמקים של התורה לא יצאו מן הסוד הזה החוצה.

הניצוץ הקשה עשה מדידה בסוד הזה לכל המדידות, והסוד הזה לא נתן לגלות רק ליראי חטא, שסוד האמונה בידיהם, והם כשרים לגלות להם. אלו המפתחות של אותם עשרים ושנים ששולטים על התורה, ומאלו מתפרשים כל הסודות וכל העמקים של התורה, וכל מדידה של כל המדידות בכל אותם הצדדים.

אחרנין קימין לטעמא חדא, ואנון תרין נקודין גו דיוקנא דו"ו. תלת אלין לא מתפשטי יתיר, אלא קימי בקיומיהו תלת נקודין תלת קשרין, לאענאה פלא בכל אנון רזין דקא אמרן.

וברהו איהו רזא דאורייתא דאסתמכא, בגין דאית לאורייתא על דיסתמך. סמיכו סתים פנימאה וסמיכו דגלי יתיר ועביד מטלנוי דאורייתא למיהך ולא תפוק לבר. אורייתא בלא סמיכו דא פנימאה לאו סמיכו ולא אשתכחת למהוי אורייתא וכלא מאין סוף ועשרין ותריין אתון דאורייתא ואלין מהאי נקדה דנפקא מאין סוף.

תשע נקודין דשלטין על אתון אנון אין סוף ושלטיין על פלא. תליסר טעמי דאורייתא אתפשטו מניהו, וכלהו תרין ועשרין כחשבון אתון דאורייתא. אלין תרין ועשרין נקודין וטעמי דאורייתא. אנון רזא דבוצינא דקרדינותא למשחתא דכלא ברזא דא, פל משחתא לארפא ולפותיא לעמקא ולרומא. לית משחתא דנפיק משיעורא דא, מרזא דתשע נקודין ותליסר טעמין על רזא דא אורייתא קימא בכל סטרוי, וכל רזין. וכל עמיקין דאורייתא לא נפקו מרזא דא לבר.

בוצינא דקרדינותא ברזא דא עביד משחתא לכל אנון משחתין, ורזא דא לא אתיהיב לגלאה בר לדחלי חטאה, די רזא דמהמנותא בידיהו ואנון פשראן לגלאה לון. אלין מפתחין דאנון תרין ועשרין דשלטין על אורייתא, ומאלין מתפרשן כל רזין וכל עמקין דאורייתא, וכל מדידו דכל משחתין בכל אנון סטרוין.